

Nagytestű kutya panellakásban

A panelek betonrengetegébe szorult ember (főleg egyedül élő nyugdíjas) vágya, hogy egy élőlényel oszthassa meg mindennapjait, akiről gondoskodhat, akit szeretgethet. Sokan tartanak állatot (kutyát, macskát) panellakásban, de sajnos sokszor nem számolnak azzal a ténnyel, hogy a kezdetben még apró, bohókás állat a hónapok előrehaladtával mekkorára is fog nőni.

Sokan a rajzfilmek világából megismert dalmatákat (101 kiskutya), bordói dogot (Egyik kopó másik eb Tom Hanks főszereplésével), bernáthegyit (Beethoven sorozat), németjuhászt (Rex felügyelő), bobaít (Jamie és a csodalámpa) szerették meg olyannyira, hogy úgy gondolták, szereznek egy kis kölyköt, hátha nem is nő meg olyan nagyra. Csakhogy ez illúzió. A tévén keresztül valóban nem mutat akkorának, mint a valóságban, viszont ha 8-10 hónaposan arra ébredünk, hogy a kutya kinötte a lakást, már nem fér el a kissámlialatt, minduntalan feldönti a széket, elrágja a zsinórt, és a mozgáshiány miatt kezelhetetlen, akkor mi legyen?

Előfordult olyan eset is, amikor egy dog, miután kölyökkorában felengedték az ágyra, és ezt később sem tiltották meg neki, amikor nagyra nőtt, kitúrta a gazdit az ágyból. Ezután már ő bitorolta az egészet, sőt megkapta a kisszobát is, a gazdi pedig kénytelen volt a nagyszobába egy új ágyat venni, hogy le tudjon feküdni. Mindent a kutyaért. De milyen áron?

Egy nagytestű kutyának nagy a mozgásigénye, amit egy kis 1,5-2 szobás panellakásban nem tud kiélni. A nem megfelelő tartásnak több káros hatása is lehet. A nyugodtabb fajták ellustulnak, egész nap csak fekszenek, alszanak. A sok fekvés, és mozgáshiány (tületetéssel párosulva) elhízáshoz vezet, ami a szívnek is nagy megterhelést jelent. A nagy testű kutyák egyébként sem élnek annyi ideig (10-12 év), mint kistestű társaik (14-18 év), ezért ne rövidítsük meg ezt az egyébként is rövid időt. Az izgága típusok unalmukban szétszednek, szétrágnak mindent, vagy folyamatos ugatásukkal az örületbe kergethetik a szomszédokat. Ha nem tudjuk kutyánk felesleges energiáit megfelelő mozgással, foglalkozással levezetni, akkor ez egy idő után agresszivitásba mehet át. Bár enyhíti a helyzetet, ha a kutyát napjában háromszor levisszük sétálni (amiből az egyik legalább 1,5-2 óras

legyen (tehát ne csak a kis-, és nagydolog elvégzésére korlátozódjon), de mégsem ez a legjobb megoldás. Bármilyen kutyát veszünk, ne feledjük, hogy valamennyi számára legjobb hely egy kertes ház, ahol kedvére mozoghat, bár még így is igénylik a napi sétát, és a környezetváltozást.

Ebben a cikkben nem a kutyatartást kívánom kipellengérezni, csupán arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy saját önös, és önző érdekeink miatt ne kényszerítsünk egy állatot olyan körülmények közé, ami nem biztos, hogy teljesen megfelelő neki. Jómagam 7 kutyát tartok kertes házban 1000 négyzetméteres kertben szabadon, ennek ellenére még így is nagyokat sétálunk minden nap az erdőben.

Összeállította:

Dr. Sütő András
Kisállatgyógyász szakállatorvos